

vil medføre en Forhøjelse af Udlandets Pris. De store tyske Lampeglasfabrikanter, som have Betydning her for Landet, have ingenlunde samme Priser overalt. Prisen er forskellig for de forskellige Lande og afpasset efter de forskellige Fragt- og Toldforhold. Den sættes saaledes, at der kan blive Vej for Varerne, men heller ikke billigere. Toldnedsættelsen bliver for Lampeglassenes Vedkommende utvivlsomt en Gave til de tyske Fabriker. — Men hvad Glæde man har deraf, er ikke godt at se.

Hvad angaar de andre Sorter, som høre ind under Pos. 51, da vil Nedsættelsen virke forskelligt for de forskellige Sorter. Positionen er ikke, som det ved første Øjekast kunde se ud til, affattet saaledes, at den kun angaar ordinære Varer, men spænder over Varer lige fra det kostbareste Rubinglas og fine, glatte, hel Krystals Servicer ned til det tarveligste Ansjosglas. Det er da uundgaaeligt, at Tolden kommer til at virke meget forskelligt. Thi Holmegaards Glasværk, som kun udnytter gennemsnitlig ca. 20 pCt. af sin samlede Beskyttelse, vil med den foreslaaede Told slet ikke kunne udnytte nogen Beskyttelse paa Pos. 51, men faar tværtimod et Tab, som skal bæres af den bevarede Told paa Pos. 52. De andre Glasværker ville neppe kunne gøre det bedre, selv om de faa en Besparelse paa Kullene, hvad Holmegaards Glasværk ikke faar, thi Ophævelsen af Tolden er vel en Lettelse for Glasværkerne, men ingenlunde af den Betydning, som man fra beskyttelsesfjendtlig Side vil give den. Glasværkernes dominerende Hovedudgift er Arbejdslønnen. De udenlandske Glasværker ville snart skaffe sig Føling med Forholdene, og det er højst sandsynligt, at Nedsættelsen vil blive en Animation for Udlandet til at slaa det afgørende Slag i Kampen mod de indenlandske Glasværker i Bevidstheden om, at Offeret nu ikke er saa stort som tidligere. Overhovedet kan Nedsættelsen af Pos. 51 ikke motiveres paa plausibel Maade.

Saa bliver der Pos. 50 tilbage. Her er der foreslaaet en Forhøjelse af 2,9 Øre, men den er afgjort for ringe. I Virkeligheden er det ogsaa kun en Forhøjelse af en ganske særegen Art. Positionen angaar delvis Medicinglas. I den nuværende Toldlovs første Tid hørte disse Varer ind under dem, paa hvilke Tolden er 7 Skilling, men paa Grund af Uklarhed i Lovens Affattelse gled man efterhaanden over til ad administrativ Vej (Resolutioner) at betragte dem som $1\frac{1}{2}$ Skillings Varer, naar de vare stærkt halvhvide. Man gled videre og videre og endte med at kalde alle Medicinglas halvhvide. Der kom fuldstændigt Virvar i Klareringen; hvor den ene Toldembedsmand saa hvidt, saa den anden halvhvidt. Ikke alene for Farvens Vedkommende blev Usikkerheden større og større, men ogsaa for Sorternes Vedkommende. I Provinserne er der blevet klareret halvhvide Fluefangere, der dog ikke kan siges at være Emballageglas, ind som $1\frac{1}{2}$ Skillings Varer, skønt der ikke er mindste Hævd derfor i Toldloven, og der heller ikke vides at være nogen Resolution, som angaar halvhvide Varer, der ikke høre ind under Emballageglas. Halvhvide Medicinglas ere blevne satte i Told til 7 Skilling, fordi vedkommende Toldembedsmand fandt dem at være hvide, og helhvide ere blevne satte i Told til $1\frac{1}{2}$ Skilling, fordi en anden Toldembedsmand kaldte dem for halvhvide. For at konstatere det Virvar, der har udviklet sig med Hensyn til Tolden paa Medicinglas, indforskrev Holmegaards Glasværk fra Tyskland en Kasse, indeholdende

- 1) helhvide,
- 2) saakaldte $\frac{3}{4}$ hvide (der slet ikke ere andet end frasorterede helhvide)
og endelig
- 3) halvhvide Medicinglas.

Varerne bleve angivne til Klarering med Angivelse „Indhold ubekendt“, og de bleve satte i Told til $1\frac{1}{2}$ Skilling. Der blev saa skrevet til Generaldirektoratet derom, men dette sluttede sig til Toldekspeditionen og erklærede, at Flaskerne ikke kunde kaldes helhvide, da de havde en „svag, grønlig Farvetone, som navnlig kom til Syne i den tykke Del af Glasset“. Som om man kunde finde et Glas, selv blandt det fineste Krystal, som ikke har en let Farvetone i de tykke Dele af Glasset! Varerne ligge endnu paa Toldboden og have ikke været ude af Toldvæsenets Værge, og Holmegaards Glasværk agter at lade dem blive der, til der en Gang kommer en definitiv Ordning, for til enhver Tid at kunne konstatere det nuværende Virvar. Det er bevisligt, at der i Kassen findes Flasker, der ere købt og betalte som helhvide, og intet Glasværk fabrikerer hvidere Medicinglas.